UUE KUNSTI MUUSEUMI
KOGUDE KORRALDUSE PÕHIMÕTTED
2026-2030

1. MISSIOON, AJALUGU, TOIMEPÕHIMÕTTED

Missioon

Uue Kunsti Muuseumi (UKM) missiooniks on :
a) sisuka kaasaegse kunsti maaletoomine;
b) olla oma tasuta näitusepindadega toeks Eesti kunstnikkonnale, kelle jaoks oma loomingu esitamine Tallinnas tähendab suuri väljaminekuid;
c) pakkuda nii Eesti kui välismaa kunstisõpradele kunstielamusi, mis suurendavad nende üldkultuurilisi teadmisi ja aitavad kaasa kunstihariduses;
d) koostada samm-sammu haaval mitmekülgset kollektsiooni maailma rahvaste kunstist.

Muuseumi ajalugu

1992. aastal lõid tuntud Pärnu kultuuritegelased: Neeme Ellerma (Sütevaka gümnaasiumi direktor), Silvi Borodinskas (Pärnu Muusikakooli direktor), Omar Volmer (Pärnu muuseumi juhataja), Ilmar Tõnisson (Pärnu sümfoniettorkestri dirigent) ja Mark Soosaar (Pärmu RVA Ühingu esimees) aktsiaseltsi Chaplin ning võtsid linnalt tasuta kasutusse endise EKP administratiivhoone. Eesmärgiks oli luua suvituslinna villade piirkonda mitmekülgne kultuurikeskus. Paari tegutsemisaastaga selgus, et sellest projektist kasvab välja peamiselt kujutava kunsti ja audiovisuaalsete kunstide keskus. Aktsiaselts, kus omasid osakuid mitmed Pärnu edukad ettevõtjad, tegeles viisteist kasutusaastat büroohoone haldamisega. Sisulise töö tagamiseks lõid ülalnimetatud kultuuritegelased MTÜ Chaplini Kunstifondi ning MTÜ Pärnu rahvusvahelise visuaalse antropoloogia ühingu. Viimane on Pärnu dokumentaal- ja antropoloogiafilmide festivali korraldaja olnud kõik need aastad.

1996. aastal pandi nurgakivi Uue Kunsti Muuseumi kollektsioonile. Esimese annetuse tegi Puertoriiko graafik Martin Garcia Rivera, kes kinkis pärast esinemist aktinäitusel „MEES ja NAINE“ oma suuremõõtmeliste puulõigete seeria „Lati-dos“ muuseumile. Esimene kingitus oli sümboolse tähendusega, andes suuna kogu järgnevale kogumistegevusele, mis väärtustab põlisrahvaste kunstis põlvest-põlve kestnud põhiväärtusi. Samuti andis annetus tõuke muuseumi loomiseks ja nii reorganiseeriti MTÜ Chaplini Kunstifond 1997. aastal SA Uue Kunsti Muuseumiks.

Edaspidiseks kogude täiendamise aluseks kujuneski innovatiivsed vormiotsingud, juba tuntud ja kogutud teemade arendused uute loojate pilgu läbi. Näiteks pärast Kultuurkapitali toel 1998. aastal rootsi kunstnikult Elisabeth Ohlsonilt fotolavastuse „Püha õhtu söömaaeg“ omandamist ostsime eesti fotokunstniku Peeter Lauritsa suuremõõtmelise nägemuse Kristuse viimasest õhtusöögist oma jüngritega kesk kaasaaegset kommertsbutafooriat. Nende kahe teose eksponeerimine koos Peeter Mudisti viimase suure maaliga „Usu õpetus“ (2002) loob omaette narratiivi meie ajast. Lisades kolmele tasapinnalisele teosele veel Mudisti maali loomise video, anname sellele meie muuseumi näitusekomplektile lausa neljanda mõõtme.

Muuseumi kollektsioon hakkas jõudsalt kasvama 1998. aastal, kui meid külastas tuntud briti poeet, fotokunstnik ning kunstiteadlane Edward Lucie-Smith, kellest sai peagi meie kunstikogu peaekspert. Tänu tema rahvusvahelisele autoriteedile ja mitmel korral ka aktinäituse MEES JA NAINE kureerimisele on UKM kogu täienenud paljude töödega staarkunstnikelt nagu näiteks Michael Kvium Taanist, Pablo Picasso, Jean Rustin ja Corneille Prantsusmaalt, Yoko Ono, Mark Sadan, Jonathan Webb, Judy Chicago, Joel Peter Witkin ja Kalev Mark Kostabi USAst, Elina Brotherus ja Viggo Wallensköld Soomest, Ivan Pinkava ja kunstigrupp Kamera Skura Tšehhist,

Ruslan Vaškevitš Valgevenest, Michalis Manoussakis Kreekast, Aurel Vlad Rumeeniast, Tara Sosrowardoyo Malaisiast, Jose Mario Ansalone Argentiinast jpt. Omaenda loomingust kinkis Edward Lucie-Smith muuseumi kunstikogule viiekümnest fotost koosneva sarja „Kivi ja ihu“. Tänu meie peaeksperdi kaasalöömisele õnnestus 2004. aasta suvel-sügisel, mil toimusid olümpiamängud Ateenas, korraldada kaksiknäitus JUMAL MUUTUB INIMESEKS, kus eksponeerisime kreeka kunstnike teoseid Pärnus ning meie kollektsiooni tippteoseid Ateena südalinnas asuvad Frissirase muuseumis. Eesti kunstinäitusi on muuseum korraldanud veel ka Prantsusmaal, Soomes ja Mongoolias, eesti puuetega kunstnike loomingut eksponeerinud korduvalt Rootsis. Tänastele Valgevene sürrealistidele on Pärnu Uue Kunsti Muuseum olnud juba aastaid aknaks Euroopasse. Nii ongi juhtunud, et muuseumi kolmekümne-aastane tegevus on loomulikult ja elavalt arenenud piiriüleseks.

Pea kolmekümne tegevusaasta jooksul on UKM enam kui poolte näituste materjalid toonud välismaalt, püüdes eesti kunstipublikut ja kunstnikkonda hoida kursis nii kahekümnenda sajandi klassikute (Chagall, Cocteau, Simberg, Savitski, Dali, Cobra-rühm jt) kui ka uute, sageli irriteerivalt väljakutsuvate tulijate silmapaistvate saavutustega. Samas pole muuseum unustanud ka eesti klassikuid (marmoripäevad Carraras ja Pärnus Amandus Adamsoni auks) ja samuti meie eredaid kaasaegseid. Neist Evald Okasel, Jüri Arrakul, Peeter Mudistil, Enn Põldroosil, Leonhard Lapinil, Anu Raual, Aivar Kurvitsal jpt on toimunud korduvalt isiknäitusi. Ning pea igalt näituselt on midagi jäänud ka muuseumi kollektsiooni. Tuhatkonnale kunstiteosele on paarikümne aasta jooksul lisandunud ca 2000 dokumentaalfilmi Pärnu filmifestivali programmist, mis on kingitud autorite poolt meie kunstikogule.

2002. aastal õnnestus riigi- ja linnaeelarveliste vahenditega (ca 6 miljonit krooni) ehitada ümber büroohoone Esplanaadi 10, Pärnu, esimene korrus ja seadistada see kaasaegsete turva- ning valgustusseadmetega. Ekspositsiooniala suurenes 600m²-le. Samuti sai läbi projekteeritud kogu büroohoone rekonstrueerimine, mis oleks lisanud juurde veel 300m² ekspositsioonipinda ning hoone ette oleks kerkinud uus moodne fuajee ning maja kõrvale auditoorium-kinosaal 200-le vaatajale. 2006. aastal võttis muuseum vastu Viljandi linnavalitsuse kutse laieneda naaberlinna ning ehitada välja näitusemaja sealse raekoja kõrval. Aastatel 2006 – 2011 toimusid aktinäitused MEES JA NAINE kahes linnas – nii Viljandis kui Pärnus. Endise Viljandi Tütarlaste Gümnaasiumi muuseumiks ümberehitamise projektile kulus 1,7 miljonit riigi- ja linnaeelarvelist raha, ent kahjuks ei õnnestunud saada EL struktuurifondide vahendeid ehitamiseks. Kahjuks kaotas Viljandi linn huvi kunstimuuseumi rajamise vastu ega oodanud ära EL uut finantsperioodi 2014-2020. Ning nii võttis 2013. aasta augustis linnavolikogu vastu otsuse ehitada raekoja kõrvale hoopis sotsiaalmaja.
2020 aasta sügisel lõppes Uue Kunsti muuseumi tegevus Esplanaadi 10 hoones ning muuseumile leiti uueks asukohaks endine Pangamaja, Iseseisvusväljaku ääres, aadressiga Rüütli 40a. Nüüd on muuseumi käsutuses kaks korrust, kogupinnaga 900 m2. Esimesel korrusel 350 m2, teisel korrusel 415 m2 ja teisekorruse lisakorrusel 120 m2 + fuajee.

Muuseum on korraldanud mitmeid rahvusvahelisi konverentse ning ajurünnakuid tsensuuriprobleemidest (juhtis Judith Vidal-Hall Londonist), kultuuriväärtuste kaitsmisest üleujutuste eest (esinesid teadlased Veneetsiast, Amsterdamist, Delftist), endiste sadama-alade regenereerimisest kultuurile (koostöös partneritega Portugalist, Itaaliast, Sloveeniast, Tšehhist), ajalooliste linnasüdamete elustamisest (arhitektidega Soomest, Rootsist, Taanist). Nimetatud ümarlaudade, mõttetalgute, konverentside peamiseks eesmärgiks on olnud siduda professionaalseid poliitikuid, ametnikke, arhitekte kodanikuühiskonnaga, üheskoos genereerida ideid ja visioone nii vaimse kui materiaalse elukeskkonna kaasajastamiseks.

2013. aastal korraldas Uue Kunsti Muuseum koostöös Pärnu linnavalitsuse ja Eesti Arhitektide Liiduga rahvusvahelise arhitektuurivõistluse „Läänemere Kunstipark“, mis näeb ette Pärnu jõele üheksa Läänemere-riigi ujuvpaviljoni ehitamise, kus hakatakse eksponeerima ümber ühise mere elavate rahvaste kunsti, arhitektuuri jt kultuurisaavutusi. Võistlusele saabus 78 tööd kõigist

maailmajagudest. Rahvusvaheline žürii valis esikohale noorte poola arhitektide Marta Sekulska-Wronska ja Malgorzata Dembowska ideekavandi, mis taastab Pärnu linnasiluetist viimases sõjas hävinud Nikolai kiriku kui olulise maamärgi. Kuid enam mitte kiriku, vaid hoopis kunstitemplina!

Muuseumikogu
Uue Kunsti Muuseumi kunstikogu täieneb igal aastal korraldatud näitustel osalenud kunstnike annetustest kui ka soetustest, mis tulenevad muuseumi põhikirjalisest tegevusest ning kogumispõhimõtete alustest.

Uue Kunsti Muuseumi kogud jaguneb põhikoguks ja abikoguks
Põhikogu jaguneb omakorda:
- maalikoguks
- fotokoguks
- skulptuurikoguks
- joonistuste ja graafikakoguks
- tekstiilikoguks
- audiovisuaalse kunsti koguks.

Abikogu jaguneb omakorda:
- näituste audiovisuaalsed abimaterjalid
- ajaloofotod
- videoteek
- fonoteek
- näituste kataloogid

Audiovisuaalse kunsti kogu koosneb Pärnu Antropoloogia- ja Dokumentaalfilmide Festivalil osalenud filmidest. See täieneb igal aastal Pärnu Filmifestivalil näidatud filmide võrra.

Uue Kunsti Muuseum väldib kvantiteedile suunatud juhuslikku kogumistööd. Meie eesmärgiks on koostada samm-sammu haaval mitmekülgne kollektsioon maailma rahvaste kunstist, kollektsioonil on tugevalt etnoloogiline kallak. Sellest lähtuvalt oleme üks omalaadsemaid kaasaegse kunsti muuseume Eestis.

Muuseumi struktuur ja toimemehhanismid
Uue Kunsti Muuseumis töötab (seisuga 31.12.2025) 5 inimest (täis- ja osakoormusega) ja hooajatöölisi 2 inimest. Raamatupidamisteenust ostetakse teenusena sisse.

Uue Kunsti Muuseum asub Pärnus ühes hoones: Rüütli 40a.
Muuseumi hoidla asub Viljandis, Viljandi Keskraamatukogu administratiivosas. Jooksvad laekumised, laenutused ja tööks vajalikud teosed hoiustatakse Pärnu hoidlas.

Kogude täiendamise, korrastamise ja kättesaadavaks muutmise eest vastutavad Uue Kunsti Muuseumi juhatuse liikmed.
- Kogude täiendamine (analüüs, vajadus, planeerimine): juhatuse liige tegevjuhi ametis
- Kogumise läbiviimine: juhatuse liige tegevjuhi ametis
- Andmebaasid (MuIS), digiteerimine: juhatuse liige projektijuhi ametis
- Hoiustamine, säilitamine: juhatuse liige tegevjuhi ametis
- Kogu kasutatavus: juhatuse liige projektijuhi ametis

Uue Kunsti Muuseumi nõukogu on UKMi juures asuv kuni 9 liikmeline nõuandev kogu, mis aitab kaasa UKMi laiapõhjalisele ja ühiskonna vajadustest tulevale arengule, mille koosseis kinnitatakse 5 aastaks ja mille ülesanne on hinnata UKMi püstitatud ülesannete ja arengute asjakohasust, vajalikkust ja tulemuslikkust. Nõukogusse kuuluvad seotud asutuste ja institutsioonide esindajad:

Mark Soosaar, Uue Kunsti Muuseumi rajaja
Tiina Lokk, Pimedate Ööde Filmifestivali direktor ja programmijuht
Reet Könninge, Kihnu Kultuuri Instituut juhataja

Muuseumi koostöövõrgustik
- Eesti Muuseumiühing
Loodud 1988. aastal väärtustamaks kultuuripärandi säilitamise ja kaitsmisega tegelevate professionaalide tööd muuseumides.
- Muuseumikaart
Uue Kunsti Muuseum on top 3 muuseumite hulgas väljaspool Tallinnat muuseumikaardiga külastajate hulgas.

- Eesti muuseumid
Tihe koostöö teiste muuseumidega on meil Tartu Kunstimuuseumiga, Pärnu Muuseumiga, KUMU-ga, Evald Okase muuseumiga ja Kondase Keskusega.

- Eragaleriid, erakogujad
UKM teeb koostööd kunsti erakogujatega eelkõige kunstialase info vahetamise alal ning näituseprojektide raames.

- Läänemere-äärsete kunstimuuseumide koostöövõrgustik
Uue Kunsti Muuseumil on tihe koostöö samalaadsete muuseumidega Soomest (Kiasma), Rootsist (Wanas), Taanist (Louisiana), Leedust (Europos Parkas) ja Lätist (Pedvale). Läbi koostöö oleme õppinud koostama haridusprogramme, saanud vahetada oma kogemusi muuseumi töös hoidmiseks ning arendamiseks ja kollektsiooni täiendamiseks.
Link koostööprojekti kodulehele: http://europosparkas.lt/English/phare.html

Muuseumi tegevust reguleerivad õigusaktid ja dokumendid
UKM juhindub oma tegevuses seadustest, Vabariigi Valitsuse määrustest ja korraldustest, kultuuriministri määrustest ja käskkirjadest, teistest muuseumi tegevusega seotud õigusaktidest.

Seadused:
Muuseumiseadus, Arhiiviseadus, Autoriõiguse seadus, Avaliku teabe seadus, Digitaalallkirja seadus, Isikuandmete kaitse seadus, Raamatukogude seadused.

2. MUUSEUMIKOGU
Uue Kunsti Muuseumi poolt korraldavatel näitustel ja ka kollektsioonis peegeldub tihti antropoloogiline taust ja rahvakunsti tähtsus. Leiame, et oma kui ka teiste rahvaste kultuuripärandi hoidmine, levitamine ning propageerimine on hindamatu tähtsusega ja vajalik tegevus.

2.1. UUE KUNSTI MUUSEUMI KOGU KIRJELDUS
Uue Kunsti Muuseumi põhikogu jaguneb suures osas kaheks:
1. kujutava kunsti kogu:
   maalikogu, fotokogu, skulptuurikogu, joonistuste ja graafikakogu, tekstiilikogu.
2. audiovisuaalse kunsti kogu:
   filmikogu.

Muuseumikogu hetkeseis on hetkel hea. Kogu on turvaliselt säilitatud tulekindlas hoidlas, mis on varustatud niiskus- ja temperatuurimõõdikute ning -regulaatoritega.

Uue Kunsti Muuseumi kogu hindamiseks peab toimuma kord 10 aasta jooksul inventuur, kus määratakse museaalide tähtsust ja tähenduslikkust. Analüüsi käigus selgub, kas on vajadus teatud museaale muuseumikogust välja arvata. Museaalide väljaarvamine muuseumikogust toimub muuseumiseaduses sätestatud alustel:
* kogust välja arvatud võib vajadusel üle anda teistele muuseumidele;
* hävitada, kui museaal on kahjustunud sellisel tasemel, mis ei võimalda taastamist.

2.2. MUUSEUMIKOGU TÄIENDAMINE

Kogumispoliitika taust

Pärnu Uue Kunsti Muuseum asub ristteel, kus kohtuvad küps klassika ja verivärsked otsingud. Igal meie väljapanekul on oma sõnumid ja kujundid, mis aitavad kunstisõbral leida vastuseid küsimustele: kuhu läheb tänane maailm ehk mida näevad kunstnikud silmapiiri taga terendamas? Oma ekspositsioonidega püüame hoida kõrget kunstilist taset ja rahvusvahelist mõõdet, samuti peame oluliseks eesti kunstnike kaasatust.

Peame tähtsaks koostööd eesti kui ka välismaiste muuseumide ja galeriidega ning erinevate koostöövormide rakendamist (tööde laenutamine näitustele, näituste vahetused, koostöö näituste koostamisel jms).

Üha enam vaatavad kunstnikud ka inimese sisse. Piiluvad inimhinge, kuhu ei pääse pilku heitma ka kõige moodsama tehnikaga. Oma programmi kokku pannes püüame lähtuda sellest, et eksponeerime nii tuntud ja tunnustatud nimesid ning klassikuid kui ka noori kunstnikke. Meie eesmärgiks on alati kedagi leida või avastada, kellele tuult tiibadesse puhuda, samuti anda noortele ja andekatele võimalus end publikule näidata.

Kuna Uue Kunsti Muuseum galerii kasutamise eest renti ei võta, siis paljud kunstnikud on olnud lahkesti nõus annetama mõne eksponeeritud töö. Nii võime uhked olla Martini Garcia Rivera, Jean Rustini, Michael Kviumi, Edward Lucie-Smithi, Joel-Peter Witkini, Kalev Mark Kostabi, Yoko Ono, Evald Okase, Jüri Arraku, Peeter Mudisti, Jaan Elkeni, Mari Roosvaldi, Leonhard Lapini, William Fargese, Kaupo Kikkase, Nora Raba, Peter Diemi, Viggo Wallensköldi, Elina Brotheruse, Mika Vesalahti, Rafal Olbinski, Evi Tihemetsa jt. Teoste üle.

Kogumise eesmärk

Uue Kunsti Muuseumi poolt korraldavatel näitustel ja ka kollektsioonis peegeldub tihti antropoloogiline taust ja rahvakunsti tähtsus. Leiame, et oma kui ka teiste rahvaste kultuuripärandi hoidmine, levitamine ning propageerimine on hindamatu tähtsusega ja vajalik tegevus. Püüame kollektsioneerida päevakajalist ja sotsiaalseid küsimusi käsitlevaid teoseid. Näiteks ukraina kunstnike looming on suures osas inspireeritud sõjavalust ja rahupüüdest.

Kaasaegse muuseumi ülesandeks on olla dialoogis ühiskonnaga. Indiviidide ja kogukondade kultuurilise osaluse ning kaasamise printsiipe peetakse silmas ka kogumistöö planeerimisel. Hetkel, kui on teravad ajad Ukrainas, oleme keskendunud ukraina kunstile ning soetanud urkaina rahvusvärvides või hetkeolustikku peegeldavat maalikunsti.

Uue Kunsti Muuseumi kogumistöö põhimõtted

Uue Kunsti Muuseumi kogu täiendamise põhikriteeriumid:
1. kunstiline väärtus;
2. ajalooline väärtus;
3. esteetiline väärtus;
4. teaduslik või uurimustlik väärtus;
5. sostiaalne väärtus.

Täiendavad kriteeriumid:

1. Päritolu
2. Iseloomulikkus / tüüpilisus
3. Rariteetsus
4. Seisund, terviklikkus
5. Sidusus sotsiaalsete ja päevakajaliste teemadega

Uue Kunsti Muuseumi kogumispoliitika ja kogu täiendamise üldpõhimõtted

Uue Kunsti Muuseumi kogu täiendamise sisulised kriteeriumid on:
1. koguda kaasaegset kunsti nii Eestist kui välismaalt;
2. iga Uue Kunsti Muuseumis esinenud kunstnikul on võimalik annetada teoseid meie kollektsiooni;
3. teosed on seotud päevakajaliste ning sotsiaalsete teemadega
3. koguda Pärnu Filmifestivalil osalenud dokumentaalfilme.

Uue Kunsti Muuseum ei võta vastu annetusi juhul kui:
1. see ei vasta muuseumi arengukavale, põhikirjalisele tegevusele või kogumispõhimõtetele;
2. selle üleandja esitab eritingimusi tema poolt tehtava annetuse, kingituse või pärandi osas, mis on vastuolus muuseumi ja selle külastajate pikaajaliste huvidega;
3. annetuse säilitamiseks, eksponeerimiseks või selle üle arvestuse pidamiseks puuduvad tingimused või eelarvelised võimalused.

2.3. KUJUTAVA KUNSTI KOGU

2.3.1 Maalikogu

Uurimisseis

Maalikogu koosneb eri tehnikates maalidest. Maalikogu numeratsioon on kasvav vastavalt selle tekkepõhilisusele. Kogu on kantud ja kirjeldatud UKM esemeliste kogude inventariraamatusse, UKM elektroonilisse andmebaasi ja infosüsteemi MUIS.

Kogu kirjeldus

Kogusse kuuluvad maalid, mis on eri tehnikates. Kogu kirjelduste kandmisega UKM inventariraamatusse alustati aastal 2000. Kogu registreeritakse ja inventeeritakse muuseumi poolse töötaja poolt.
Kogusse kuuluvad: Jean Rustini, Jose Mario Ansalone, Peter Diemi, Ruslan Vashkevichi, Michalis Manousakis, Michael Kviumi, Fatame Goshehi, Gundi Falkenstaineri, Enn Põldroosi, Jaan Elkeni, Urmo Rausi, Mari Roosvalti, Jüri Arraku, Mauno Keräneni, Bruno Sõmeri, Aleksander Ivanovi,Andrus Joonase, Ilmar Kruusimäe, Tommy Masoni, Leonhard Lapini, Silva Eheri, Juss Piho, Mika Vesalahti, Philiph Luige, Aivar Kurvitsa, Tuomas Korkalo, jt.kunstnike teosed.

Täiendamise põhimõtted

Museaalid jõuavad muuseumi näituseprojektide tulemusena, aga ka annetuste, deponeerimise, ostmise või kinkimise tulemusel.
Kogusse on annetanud oma töid Uue Kunsti Muuseumis oma näitustega esinenenud kunstnikud. Samuti on muuseumile annetanud oma teoseid mõne maalikogu omanikud. UKM on ostnud vastavalt enda võimalustele juurde teoseid järgides olemasolevat kogu.
Muuseum hindab kogudesse vastuvõetavaid museaale lähtuvalt järgmistest põhikriteeriumidest:

-Ajalooline väärtus. Kas objekt on seotud konkreetse inimese, paiga, sündmuse või tegevusega? Mida see jutustab mõne ajaloolise protsessi, temaatika või eluviisi kohta? Kas/kuidas objekt aitab paremini ajalugu mõista?
UKM koostab mitmekülgset kollektsiooni maailma rahvaste kunstist, sealhulgas keskendume ka Pärnust või Pärnumaalt pärit või Pärnumaal elavate kunstnike loomingu kogumisele.

- Esteetiline väärtus. Kas objekt on meisterlikult valmistatud või on suurepärane näide teatud

oskustest? Kas see on hea näide stiilist, disainist, kunstivoolust või mõne kunstniku loomingust? Kas see on originaalse või innovatiivse disainiga?

- Teaduslik või uurimuslik väärtus. Kas teadlastel on tänapäeval või tulevikus huvi objekti põhjalikumalt uurida?

- Seisund, terviklikkus. Kas objekt on hästi säilinud, töökorras? Kas see on säilinud ilma tahtlike või juhuslike muudatusteta, mis takistaksid tema tajumist originaalina?

Täiendamisvajadus
Täiendamisel on prioriteetideks lähimineviku kunsti analüüs ja kogu täiendamine vastavalt sellele ning kunsti hetkeseisu jäädvustamine läbi kaalutletud valikute. Kogu täiendamisel on muuseum eelkõige huvitatud kaasaegseid probleeme või sotsiaalseid teemasid käsitlevatest teostest, aga ka kindlasti kogule lisaväärtust andvatest teostest.

2.3.2 Fotokogu
Uurimisseis
Fotokogu numeratsioon on kasvav vastavalt selle tekkepõhilisusele. Kogu on kantud ja kirjeldatud UKM esemeliste kogude inventariraamatusse, UKM elektroonilisse andmebaasi ja infosüsteemi MUIS. Viimased laekumised kantakse MUISi 2027 aasta jooksul.

Kogu kirjeldus
Kogusse kuuluvad fotod, negatiivid, slaidid, failid. Kogu kirjelduste kandmisega UKM inventariraamatusse alustati aastal 2000. Kogu registreeritakse ja inventeeritakse muuseumi poolse töötaja poolt.
Kogusse kuuluvad näiteks Elisabeth Ohlsoni, Elisabeth Lucie Smithi, Judith Vidal Halli, Joel Peter Witkini, Yoko Ono, Jivanii RedMarksi, Michael Chelbini, Lee Wagstaffi, Tara Sosrowardoyo, Jonathan Webbi, Alexis Veroucas, Elina Brotheruse, Kamera Skura, Mark Sadani, Andrei Chehukini, Vladimir Sutjagini, Donald Woodmani, Vladimir Tsesleri, Ly Lestbergi, Kaupo Kikkase, Bie Erenurme, Peeter Lauritsa, William Fargese, Anna Glynni, jt.kunstnike fotod.

Täiendamise põhimõtted
Museaalid jõuavad muuseumi näituseprojektide tulemusena, aga ka annetuste, deponeerimise, ostmise või kinkimise tulemusel. Muuseum hindab kogudesse vastuvõetavaid museaale lähtuvalt järgmistest põhikriteeriumidest:

-Ajalooline väärtus. Kas objekt on seotud konkreetse inimese, paiga, sündmuse või tegevusega? Mida see jutustab mõne ajaloolise protsessi, temaatika või eluviisi kohta?Kas/kuidas objekt aitab paremini ajalugu mõista?

- Esteetiline väärtus. Kas objekt on meisterlikult valmistatud või on suurepärane näide teatud oskustest? Kas see on hea näide stiilist, disainist, kunstivoolust või mõne kunstniku loomingust? Kas see on originaalse või innovatiivse disainiga?

- Teaduslik või uurimuslik väärtus. Kas teadlastel on tänapäeval või tulevikus huvi objekti põhjalikumalt uurida?

- Seisund, terviklikkus. Kas objekt on hästi säilinud, töökorras? Kas see on säilinud ilma tahtlike või juhuslike muudatusteta, mis takistaksid tema tajumist originaalina?

Täiendamisvajadus
On vaja täiendada kogu kirjeldamise andmeid ning varustada infosüsteemis MUIS illustreerivate fotodega.
Kogu täiendamine jätkub vastavalt muuseumitöö näitustele ja suundadele. Fotokogu on suure

kunstitähtsusega kogu, mille jooksev täiendamine jätkub igapäevaselt nii muuseumi enda algatusena kui muuseumile pakutavatest materjalidest tulenevalt.
Fotokogu täiendamisel on lähtekohtadeks kaks põhisuunda:
Eesti kunstnikke ja nende tegevust kajastavate fotode ja audio-visuaalse materjali kogumine.
Professionaalsete fotograafide fotokunsti ja kunstielu kajastavate fotode kogumine.
Viimased laekumised kantakse MUISi 2027 aasta jooksul.

UKM tegevuste (üritused, näitused, haridustegevus) dokumenteerimine ja UKM tegevusi kajastavate fotode säilitamine toimub vastavas abikogus (arhiivfotode kogu).

2.3.3 Skulptuurikogu

Uurimisseis

Skulptuurikogu nummeratsioon on kasvav vastavalt selle tekkepõhilisusele. Kogu on kantud ja kirjeldatud UKM esemeliste kogude inventariraamatusse, UKM elektroonilisse andmebaasi ja infosüsteemi MUIS.

Kogu kirjeldus

Kogu kirjelduste kandmisega UKM inventariraamatusse alustati aastal 2000. Kogu registreeritakse ja inventeeritakse muuseumi poolse töötaja poolt.
Kogusse kuuluvad näitena Corneille, Michalis Manousakise, Betty Engholmi, Anna WildRose, Hannu Riikoneni, Laur Tiidemanni, Hille Palmi, Evald Okase, Nikolai Tomski, Ilme Kulla, Lembit Palmi, Hannes Starkopfi, Lea Armvääre, Riho Kulla, Leonhard Lapini, Leena Kuutma, Anu Raua, Ester Chacon Avila, Rein Treifeldti, Karlis Alainis, Aivar Simsoni, Nora Raba, jt. kunstnike teosed.

Täiendamise põhimõtted

Museaalid jõuavad muuseumi näituseprojektide tulemusena, aga ka annetuste, deponeerimise, ostmise või kinkimise tulemusel. Muuseum hindab kogudesse vastuvõetavaid museaale lähtuvalt järgmistest põhikriteeriumidest:

-Ajalooline väärtus. Kas objekt on seotud konkreetse inimese, paiga, sündmuse või tegevusega? Mida see jutustab mõne ajaloolise protsessi, temaatika või eluviisi kohta? Kas/kuidas objekt aitab paremini ajalugu mõista?
- Esteetiline väärtus. Kas objekt on meisterlikult valmistatud või on suurepärane näide teatud oskustest? Kas see on hea näide stiilist, disainist, kunstivoolust või mõne kunstniku loomingust? Kas see on originaalse või innovatiivse disainiga?
- Teaduslik või uurimuslik väärtus. Kas teadlastel on tänapäeval või tulevikus huvi objekti põhjalikumalt uurida?
- Seisund, terviklikkus. Kas objekt on hästi säilinud, töökorras? Kas see on säilinud ilma tahtlike või juhuslike muudatusteta, mis takistaksid tema tajumist originaalina?

Täiendamisvajadus

On vaja täiendada kogu kirjeldamise andmeid ning varustada infosüsteemis MUIS illustreerivate fotodega. Viimased laekumised kantakse MUISi 2027 aasta jooksul.

2.3.4 Joonistuste ja graafikakogu

Uurimisseis

Graafikakogu numeratsioon on kasvav vastavalt selle tekkepõhilisusele. Kogu on kantud ja kirjeldatud UKM esemeliste kogude inventariraamatusse, UKM elektroonilisse andmebaasi ja infosüsteemi MUIS.

Kogu kirjeldus

Kogusse kuuluvad graafilised teosed ja joonistused. Kogu kirjelduste kandmisega UKM inventariraamatusse alustati aastal 2000. Kogu registreeritakse ja inventeeritakse muuseumi poolse

töötaja poolt.
Kogusse kuuluvad näiteks: Evald Okase, Pablo Picasso, Martin Garcia-Rivera, Corneille, P.Srandehanseni, Violeta Babylite, Mette Pederseni, Paulus de Grooti, CesarDelmas Howe, Anssi Hanhela, Jüri Arraku, Mari Adamsoni, Peter Diemi, Lieve Ulburghsi, Ulla Bjervigi, Osmo Nissineni, Ans Markuse, Jeane Pomario, Laan Irojojo, Valeri Sluki, Jüri Arraku, Ilmar Malini, Aime Kuulbuchi, Ilona Romule, Bruno Sõmeri, Ruslan Vashkevichi, Peeter Mudisti, Uno Roosvaldi, Raul Meeli, Evi Tihemetsa, Peeter Ulase, Kaljo Põllu, Herald Eelmaa, Kalev Mark Kostabijt. kunstnike teosed.

Täiendamise põhimõtted
Kogusse on annetanud oma töid Uue Kunsti Muuseumis oma näitustega esinenenud kunstnikud. Samuti on muuseumile annetanud oma teoseid mõne maalikogu omanikud. UKM ostnud vastavalt enda võimalustele juurde teoseid järgides olemasolevat kogu.
Muuseum hindab kogudesse vastuvõetavaid museaale lähtuvalt järgmistest põhikriteeriumidest:

-Ajalooline väärtus. Kas objekt on seotud konkreetse inimese, paiga, sündmuse või tegevusega? Mida see jutustab mõne ajaloolise protsessi, temaatika või eluviisi kohta? Kas/kuidas objekt aitab paremini ajalugu mõista?

- Esteetiline väärtus. Kas objekt on meisterlikult valmistatud või on suurepärane näide teatud oskustest? Kas see on hea näide stiilist, disainist, kunstivoolust või mõne kunstniku loomingust? Kas see on originaalse või innovatiivse disainiga?

- Teaduslik või uurimuslik väärtus. Kas teadlastel on tänapäeval või tulevikus huvi objekti põhjalikumalt uurida?

- Seisund, terviklikkus. Kas objekt on hästi säilinud, töökorras? Kas see on säilinud ilma tahtlike või juhuslike muudatusteta, mis takistaksid tema tajumist originaalina?

Täiendamisvajadus
On vaja täiendada kogu kirjeldamise andmeid ning varustada infosüsteemis MUIS illustreerivate fotodega.Viimased laekumised kantakse MUISi 2027 aasta jooksul.

2.3.5. Audiovisuaalse kunsti kogu

Uurimisseis
Audiovisuaalne kogu koosneb filmikogust. Kogu on asetatud riiulitele alfabeetilises järjestuses. Filmikogu kirjed on veebipõhiselt leitavad infosüsteemis URRAM. Audiovisuaalsed materjalid on uurijatele, õppejõududele ja tudengitele kättesaadavad muuseumi raamatukogus. Kogus toimus inventuur 2010. aastal.

Kogu kirjeldus
Filmikogu koosneb Pärnu Antropoloogia- ja Dokumentaalfilmide Festivalil osalenud filmideest. See täieneb igal aastal Pärnu Filmifestivalil näidatud filmide võrra. Algusaastate filmid on VHS kassettidel. Alates 2010. aastast on kõik filmid DVD-plaatidel. Alates 2014. aastast lisanduvad mõned filmid ka BluRay-plaatidel. 2015. aastast säilitatakse uusi teoseid kõvakettal failide näol.

Täiendamise põhimõtted
Filmikogu täieneb igal aastal Pärnu Filmifestivali filmide võrra. Filmid annavad hea ülevaate hetke dokumentalistikast ning peegeldavad ka ühiskonna hetkeolustikku.

Täiendamisvajadus
Lähiaastatel on audiovisuaalsete materjalide kogumistöös üheks prioriteediks Läänemere-äärsete maade kunst ja filmid, valmistamaks ette Uue Kunsti Muuseumi uut projekti Läänemere Kunstisadam.
Audiovisuaalsete materjalide kogumisvajadusi lähiaastail on võimalik eristada kahel peamisel suunal:

- tavapärase uurimistöö ning näituste ettevalmistamise käigus loodava ainese kogumine (video, heli, videoinstallatsioonid, näitusel esinevate kunstnike audiovisuaalsed teosed);
- professionaalse filmitoodangu kogumine (Pärnu Filmifestivali filmid).

Oleme näinud ette filmikogu laiendamist Pärnu Filmifestivalile mitte valitud filmide näol. Igal aastal saabub festivali valikusse ligi 500 filmi, millest valitakse näitamiseks umbes 80-100 filmi. Ülejäänud filmid ei pruugi kunstiliselt olla väga heal tasemel, kuid teemana või õppematerjalina on väärtuslikud. Selleks on kas kunstnike elulood või mõne rahva (põlisrahva) ellujäämistemaatika.
See on potentsiaalseks kogumisobjektiks ning etnoloogilisest informatiivsusest lähtuvalt huvitav ja oluline materjal.

2.4. ABIKOGUD

Abikogu jaguneb: audiovisuaalne kogu, ajaloofotod, videoteek, fonoteek, näituste kataloogid

Uurimisseis

Audiovisuaalne kogu koosneb videoteegist, mis sisaldab endas näitustega seotud videosid, videoinstallatsioone ja videofilme. Videoteegist leiab teoseid alfabeetilises järjestuses. Abikogu inventuur toimus 2010. aastal.

Kogu kirjeldus

Muuseumi videoteegis on hoiul peamiselt UKMi näitustel esitatud videoinstallatsioonid, samuti filmid kunstnikest, kes on meie näitustel osalenud. Videoteegis säilitatakse materjali (peamiselt VHS kassettidel ja DVD plaatidel) meie näitustest, sündmustest, üritustest alates 1992. aastast.

Fonoteegis on CD-plaadid, kus esineb jazzmuusikat nii kodu- kui välismaalt, lisaks klassikalist muusikat.

Ajaloofotode kogus on UKM-i arhiivifotod, mis peegeldavad muuseumi poolt korraldatud üritusi ja näituseid.

Näituste kataloogide kogu tutvustab erinevaid kunstnikke ja sisaldab erinevaid näituste katalooge üle maailma.

Täiendamise põhimõtted

Audiovisuaalne kogu täieneb muuseumi tegevuse käigus tekkivate video- ja helisalvestustega. Nendeks on videoinstallatsioonid mis loodud UKMi enda ürituste ja näitustega seoses. Samuti toimub videodokumenteerimine lähtudes olulistest teemadest meie tegevuses – näituse avamised, kõned, kohtumised kunstnikega, ringkäigud kunstnikega, seminarid, loengud.

Täiendamisvajadus

Audiovisuaalsete materjalide kogumisvajadusi lähiaastail on võimalik eristada ühel peamisel suunal:
- nn igapäevaelu audiovisuaalsed materjalid ehk muuseumi haridusprogrammide ja konverentside videosalvestised (ringkäigud kunstnikega, ajurünnakute ja konverentside videosalvestused).

3. MUUSEUMIKOGU DOKUMENTEERIMINE

Dokumenteerimismeetodiks on: parberkandja põhine ja arvutipõhine.

Muuseumikogu täiendamine toimub nii kirjalikult kui digitaalselt. Esmase info talletab muuseumi juhatuse liige tulmeraamatus, kes vastutavad teose nõuetekohase arvele võtmise eest. Vastuvõtudokumentatsioon hõlmab informatsiooni kunstiteose autori, tehnika, suuruse, seisukorra

kohta. Iga museaal varustatakse unikaalse numbriga.

Uue Kunsti Muuseum liitus 2015. aastal infosüsteemiga MUIS. Kujutava kunsti kogu retrospektiivne sisestamise I kirjeldamise etapp on lõpetatud. Edasine töö kätkeb endas kirjeldamise II etappi, andmete täiendamist ja kirjetele fotode lisamist.

Hoiule võetud asju ei võeta arvele museaalidena ja ei arvata muuseumikogusse.

Kui museaal on kogust välja arvatud, siis museaaliga seotud dokumentatsioon säilitatakse muuseumis. Kui objekt antakse üle teisele muuseumile, siis tuleb üle anda ka koopia museaali puudutavast dokumentatsioonist.

Uue Kunsti Muuseumi kogu vajab praegu üles pildistamist ning illustratiivsete fotode kandmist MUIS'i.

4. MUUSEUMIKOGU KASUTAMINE

Muuseumikogu eest vastutavad Uue Kunsti Muuseumi juhatuse liikmed.

Uue Kunsti Muuseum annab ajutiseks kasutamiseks oma kollektsiooni teoseid garantiikirja alusel. Üldjuhul peab transpordi korraldama laenutaja ning vastutama kunstiteoste väärtuste eest, selleks üldjuhul hankides kindlustuse.

Vajadusel saadab Uue Kunsti Muuseumi töötaja kunstiteose laenutamisel teostatavat transporti, vältimaks teoste riknemist või veendumaks teoste ohutus transpordis. Vajadusel võib Uue Kunsti Muuseum korraldada laenatud kunstiteoste transpordi, pakkimise ning paigaldamise.

Uue Kunsti Muuseum teeb kõik selleks, et temale kuuluvad kunstiteosed säiliksid ning nende kasutamisel ja laenamisel seisukord ei halveneks.

5. MUUSEUMIKOGU SÄILITAMINE

Uue Kunsti Muuseumis vastutavad kollektsiooni teoste säilitamise eest juhatuse liikmed. Säilitamistingimusteks on:
* tulekindel ruum;
* niiskus-ja temperatuurimõõdik;
* niiskus- ja temepratuuri regulaator;

Säilitamistingimuste tagamiseks tagatakse optimaalsed keskkonnatingimused. Regulaarselt hinnatakse muuseumikogu seisundit ja valitakse edasisi tegevusi. Hoidlatesse on lubatud siseneda neil muuseumitöötajatel, kelle tööülesannete täitmiseks on see vajalik.